

IT IS VERY GOOD TO SAY THE FOLLOWING PRAYER AFTER RECITING THE TIKKUN HAKLALI

לאחר התיקון הכללי

ואחר העשרה קפיטל תהילים טוב לומר תפלה זו מלוקוטי תפנות:
אשריה ליהוה בשמי, אומנה לאלהי בעודי, יעverb עליו שיחי אָנֹכִי אֲשֶׁר
בְּיִ: הוזו לֵךְ בְּכָנֹר, בְּגַבְלָ עַשְׂור זְמָרוּ לוּ: אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשֶׁריה
לְהֵ, בְּגַבְלָ עַשְׂור אֲזֶמְרָה לְהֵ: עַלְיָ עַשְׂור וְעַלְיָ גַּבְלָ, עַלְיָ הַגִּזְוֹן בְּכָנֹר: כִּי
שְׁמַחְתָּנוּ יְהָ בְּפַעַלְיהָ, בְּמַעַשְׁיָ יְהָ אֲרָנוּ: רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, אֲדוֹן כָּל, בּוֹרָא
כָּל הַגְּשֻׁמוֹת, רְבּוֹן כָּל הַמְּעֻשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמָרָה, עַזְרָנוּ וְחַנְנָנוּ
בְּרַחְמֵי הַרְבִּים וּבְחַסְדֵּי הַעֲצּוּמִים, שָׁאוֹפָה לְעוֹדָר וְלְהַזְּכִיא וְלְגָלוֹת, כָּל
הַעֲשָׂרָה מִינֵּי נְגִינָה, שֶׁנָּאָמַר בָּהֶם סְפִּרְתְּ הַתְּהִלִּים: וּבְזָכוֹת אָלוּ הַעֲשָׂרָה
קָפִיטָל תְּהִלִּים שָׁאָמְרָתִי לְפָנָה, שָׁהֵם, אֲשֶׁרְיוּ, בְּרָכָתָ, מְשִׁכְילָ, שִׁירָ,
גְּצֹוֹת, נְגּוֹן, תְּפָלָה, הַזְּדָאת, מְזֻמּוֹר, הַלְּלוֹיָה: בְּזָכוֹת הַמְּזֻמּוֹרִים, וּבְזָכוֹת
הַפְּסָוָאים, וּבְזָכוֹת תְּבֹזָתָם וְאוֹתְיוֹתָם וְגַזְדוֹתָם, וְטַעַמְתָּם, וּבְשָׁמוֹת
הַיּוֹצָאים מֵהֶם, מִרְאֵשֵׁי תְּבוֹתָם וּמִסּוֹפֵי תְּבוֹתָם, וּבְזָכוֹת דָּוד הַמֶּלֶךְ עַלְיוֹ
הַשְׁלָוָם עַם כָּל הַעֲשָׂרָה צָדִיקִים שָׁפֵיסְדוּ סְפִּרְתְּ הַתְּהִלִּים (וּבְזָכוֹת הַצָּדִיקִים יְסֻוד
עוֹלָם נָחַל נּוּבָע מִקוּדָח חַכְמָה, רְבִינָנוּ נָחַמָּנוּ בּוּ פִיגָּא, זָכוֹתָנוּ יָגַן עַלְינוּ, אֲשֶׁר
גָּלָה וְתָהַןָּן לְוֹמֶר אָלוּ הַעֲשָׂרָה קָפִיטָל תְּהִלִּים בְּשִׁבְיל תָּקוֹן הַבְּרִית):
וּבְזָכוֹת כָּל הַצָּדִיקִים וְהַחֲסִידִים, הַאֲמָתִים, תּוֹבָגִי, וְתָהָגִי, שָׁאוֹפָה
בְּרַחְמֵי הַרְבִּים, לְהַזְּכִיא, כָּל הַטְּפֹות קָרֵי שִׁיצָאוּ מִמְּנִי לְבֶטֶלה, בֵּין
בְּשׁוֹגָג בֵּין בְּמַזְדֵּי, בֵּין בָּאָנוֹס בֵּין בְּרָצֹן, (אם אומר חַיָּו בְּשִׁבְיל מִקְרָה
שְׁנוּדָמָן לוּ בָאָתוֹת הַלִּילָה יָאָמֵר וּזְהָבֵר כָּל הַטְּפֹות שִׁיצָאוּ מִמְּנִי בְּלִילָה זוֹאת, עַל
זֶה מִקְרָה לִילָה שְׁקָרָה לֵי, בְּעַזּוֹתִי הַרְבִּים): בָּלָם אֲזָהָה בְּרַחְמֵי הַרְבִּים
וּבְחַמְלָתָה הַגְּדוֹלה וּבְכָחָה הַגְּדוֹלָה, לְהַזְּכִיאָם מִהְקָלְפּוֹת, וּמִהְסְטָרִין אַוחֲרָנִין,
מִכָּל הַמִּקְומֹת שְׁגָפְלוֹ, וְנִתְפּוֹרָה, וְגַפְוץָה, וְנִדְחוּ לְשָׁם, וְאֶל יָדָה מִפְּחָדָה,
וְתָכְנִיעָה, וְתָשְׁבָרָה, וְתָהָרגָ, וְתָעַלְרָ, וְתָכְלָה וְתָבְטָל כָּל הַקְּלָפּוֹת, וְכָל
הַרְחִיחָה, וְשְׁדֵינוּ וְלִילִין, שְׁנָעַשׂ וְנִבְרָאָה, וְנִזְרָאָה, עַל יְדֵי אָלוּ הַטְּפֹות שִׁיצָאוּ
מִמְּנִי לְבֶטֶלה: וְתָסִיר מֵהֶם מִיּוֹתָם, וְתָזְגֹּל מֵהֶם, הַתִּוְתַּחַת דְּקָרְשָׁה,
וְכָל הַנִּיצּוֹת הַקָּדוֹשִׁים שְׁבָלוֹ:

רבותנו של עולם, אל מי וקيم, כי הרים, מלא רחמים, פדו את כל העולם
לכף זכותם פסיד, הקפוץ חסד, ומרבה להיטיב. אבוי, אבוי, גואלי, ופודי,
ידעתי יהנה ידעתה, כי אני בעצמי החיב והפושע, אפלו בהמקרים
שנונזמננו לי בשוגג, כי לא שמרתי את הפיחשה כלל, והרחרתי ביום עד
שבאתני לידי טמה בלילה: ועל ידי זה, קלקלתי מה שקלקלתי, וגרמתי
מה שגרמתי, ושותת מה ששותת: אוין, אוין, אוינה על נפשי, אוין
לנפשי, כי גמלתני לירעה, מה אמר מה אדרבר, מה אצטדק, מה אמר מה
אדבר מה אצטדק. האלים מצא את עוני, הנני לפניה באשמה רביה, הנני
לפנייך מלא בושה וכלמה, מלא טנופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות,
ואין שם לשון בעולם שאוכל לכנות בו, עצם הרחמנות שיש עלי כי רע
ומר ללי, כי נגע עד הנפש, מר לי מאד, אבי שבשים, מר ללי, רבון כל
העולם, ראה אנחת ואנחת ונפשי מרה לי מאד, עד אשר אני יודע
אייה אני יכול לחית, מעצם מרירות נפשי, אשר עד גבاهי שמים יגיע, כי
קצתי בחייב, למה לי חיים פאלה, מיים מרים ומרורים ממות, את קובעת
פוס התרעלה, שנית, מצית נפשי. רבותנו של עולם, אתה לבך ידעת,
רבי, עצם הרים הגדולים העזומים וכונראים, שנעים על ידי זה
בכל העולמות, ועתה, איך אוכל למתוך זאת, ובמה יזכה נער במוני, למקו
את אשר שחתתי, אה, אה על פי גן, ידעתה, ואני מאמין באמונה שלמה,
כי אין ימוש בעולם כלל, ועדין יש לי תקווה, ועדין, לא אכקה תומלתי
מיהנה, כי, חסדי יהנה כי לא תמנג, כי לא כלו רחמי:

על פון, באתי לפניה, יהנה אלהי ואלהי אבומי, אלהי אברהם, אלהי
 יצחק, ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים והחסידים, האמתיים, ואלהי כל
ישראל, אלהי הראשונים והאחרונים, שתרחם עלי, ותעשה, את אשר
בחיקך אלה, ואת משפטיך אשמר, ותכוף את יצרי, להשתעבד לך, ותגער

בហיכר הרע, ותגרשו מפניהם מעטה ועוד עולם, ותשמרני, ומאלני, ותפלטני מעטה מכל מיני הרהורים רעים וממחשות רעות, ומפגם קראות, ומפגם נדبور, ומאלני מעטה, מכל מיני פגם הברית ותשمرני ותאלני מפקרה, בין ביום ובין בלילה, מעטה ועוד עולם:

אבינו, מלך אל חי וקיים, גואל חזק, שתחתי אליך בפי, האל האל, הושעה, האל, לקוחים לפנות, האל, נרדף ותחיב במוני, האלני מנו השאל מתחיות. מנו לי תקונה, ולא אבד חס ושלום, כי מה בצע, בדמי ברודתי אל שחת, היודה עפר, היגיד אמתה, דלו עיני לפנום, יי' עשה לך לי, ערבני, ערבי עבדך לטוב, אל יעשהני זדים, כי אין לי שום כח אלא בפי, אין לי שום מנוס וمبטא, כי אם עלייך בלבד, על חסדייך העצומים בלבד, על רחמייך הגדולים על חמלתה האמתית, על חנינותך הנצחית ועל כח וזכות הצדיקים ששמרך את הקברית במקלית קשלמות, שאין שלמות אחרתינו, בהם המכתי יתדומי, בהם אשען ואספה, בזוכותם וכלהם אבטחה ואקוות, כי לא תעוזב נפשי לשאול, לא תחנו חסידך, לראת שחת אהה, יהונה, מלטני, אהה, יהונה, פדני, ראה מסבון במוני טרפ בלב נמים, תהום אל תהום קורא לקול צנוריה, כל משבריך וגליך עלי ערג, צוד צדוני מצפור, איברי חם צמתו בבור חי, וידיו אבנו בי, צפו מים על ראשינו, אמרתי נגורתי, קראתי שמה יהונה מבור מתחיות, קראתי שמה יהונה, מבור מתחיות: רבש"ע, רבש"ע, מלא רחמים, מלא חסד חם, מלא חנינות, מלא רחבות מלא טוב, מלא רצון, כבר קבלנו עליינו לקרוא אליה ממיד. והנני מקים רבלהנו והנני קורא אליה ממקומות שפל בזו ממקומות מגנים באלה, ממוקמים קראתי יהונה, עמוקKi עמקים, מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה, ואם בעונותינו הרבים ירדנו למקום שירדנו עכשו, בעקבות משיחא, למקומות נמוכים ושפלים מאד, שלא ירדו ישראל לתוךם מעולם, כמו שפתותיך, ותרד פלאים אין מנחים לה, אף על פי כן, אין אני מיאשים עצמנו, חס ושלום, בשום אופן בעולם כלל, כי כבר הבחתנו להשיבו מצלחות ים, כמו שפתותך, אמר אדני, מבשן אשיב, אשיב מצלחות ים, וכתייב, וכך גם זאת בהייתם בארץ אויביהם, לא מאסתים ולא געלתים לבളתים לכהן לכהן בריתי אתם, כי אני יהונה אלהיכם:

רבונו של עולם, פתח פיך לאלים במוני, ותשלח לי לנצח אותה, לרשות
ולפיס אותה, שתקבל ברחמייך הרבים ובחסדייך העזומים את כלו העשרה
קפיטיל תהלים שאמרתי לפניה, באלו אמרים דויד נמלוה, עליו השלום,
בעצמו, ו אף על פי שאיןי יודע לבון שום בונגה מהכוננות העזומות
והנוראות, שיש באלו העשרה מומרים, כי רצון מלפני, יהונה אלהי
ו אלהי אבותי, שתהא חשובה לפניה האמירה בפה בלבד, באלו השגת
וכונתי כל הפטות והכוננות שיש בהם, ויהיו רצון לפני אדון כל, והבני
משליך יתבי עלייה, והגני מאשר עצמי לכל הצדיקים הנאמטים, שכני
עפר, קדושים אשר בארץ המה: (ובפרט לצדיק יסוד עולם, נטול נובע מקור
חכמה, רבנו נחמן בן פיגא ז"א) עעל דעתם ועל בוניהם אמרתי כל אלו העשרה
קפיטיל תהלים, ובזכותם ולחם אופיה, לעוזר ולגלוות, כל העשרה מני נגינה
שנאמר בהם ספר תהלים, שהם, שיר פשוט, בפיול, מושלש מרבע, שם כלולים
בשמד המijk, הגודל והקדוש, ובזכותם וכוחם אופיה, לשם עולמים במלואם,
שהם אל אליהם (כוונה): אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד הי' יו"ד מ"ם. שם עולמים במספר
חפה במספר תהלים, בכל אליו נשמות, חזני לחותיא כל הפטות קרי לבטלה, מבטן
בקלאה שבכלם, אשר מספר שם עם האוויות עולמה (חפה) שהיא בקהלת, בנגד
חדש ספר תהלים. ובכלו העשרה מומורי תהלים תועורו השני השמות
קדושים ספר תהלים, אל אליהם ומחרית אופיה, להפליט כל הפטות קדושים. מבטנה וקרבתה ותמחה
זהאות שבכלם, ומחירות אופיה, לתועורו השני ותגלי ותבטל את כל קלאה
שם וזכרה מן העולם, ותחים מקרא שבחוב, חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל,
ומחריג כל הפטות, שנבראו על ידי אלו הפטות, וחותיא ותגוז מהם הסיות דקלהה,
וכל הניתוצאות קדושים שבלו על ידי פגם חטא זה, כלם תוציאם, ומחזר ותגבעם
בקדשה שנית ותוונגו, לקבל עליינו על מלכותם באkeh פמיד, ונזפה לעסק כל
ימינו בתורה, באפן ותפלה ומעשים טובים, באמת ובלב שלם, באפן, שנזפה לברא
 גופים ובדים קדושים, לכל הנשמות דאולין ערטיליאן על ידי צונוחינו קרבים, על
ידי פגם הפטות קרי שייצאו ממנה לבטלה:

רבונו של עולם, אמץ לך ורב אונים, עשה מה שתעשה ברחמייך הרבים.
באפן שנזפה למתוך פגם הבrait פגם טפי המה, בין מה שפגמננו בזה
בשוגג בין במזיד, בין בגנס בין ברצון, על הכל תמחל ותסלח לי, אלהי
סליחות, חנון מרבה לסלת, ונזפה למתוך כל הפגמים בשלמות בחיננה
בזכות הצדיקים קדושים אשר בארץ הארץ. ומחל לי, וסלח לי ובפר לי

על כל החטאיהם, והעונות והפשעים, שחטאתי ושבוני ופשעתי לפניו
ברם"ח אברי ושם"ה גידי, במחלוקת, דבר, ומעשה ובתמונה חושים,
ובשאר פחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדי, בפגם
הברית, שהוא כלל כל התורה כליה, והרע בעיניך עשיתי, מנורי עד
היום הזה, על הכל תמהל, ותסלח, ותכפר, מלא רחמים ותملא כל
הسمות שפגמתי בשמה הגדול, הרבה בלבני ומתחתי טהרני, תחטאני
באזוב ואטהר, תכבשני ומשלוג אלבין, ממשיעני ששון ושמחה, תגלנה
עצמאות דבית, הסתר פניך מחתמי, וכל עונתי, מחה פשי לעמונה,
כאמור, אני, אני, הוא מוחה פשעיך למעני וחתאתך לא אוצר, ותملא
עלי ברחמים ותהייה בעורי תמיד, בזכות ועם הצדיקים האמתיים
ותשمرני, ומתילני תמיד, ותמו לי פה להתגבר על יצרי ולכוף ולשבור
את פאותי, ולא אפגם עוד מה שפגמתי. ולא עשה עוד הרע בעיניה,
ולא אשוב עוד לכסליה, אם אונן فعلתי לא אוסיף כי בבר הבתחנה, שגם
על זה מועל תפלה ובקשה, להצל להבא ברחמים האמתיים מן היזהיר
וכת דיליה (אם יהיה על כבryo הקדוש יאמר זה) ובפרט על מקום ציון הקדוש
הזה עוזני בזכות הצדיקים הגנוזים פה, וرحم עלי, ותמו לי פה וגבורה
מאחיה שאובה להתגבר, ולבבש את יצרי תמיד, עד שאובה ברחמים
לגרשו, ולסלקו ולבטלו מעלי למגורי, מעטה ועד עולם, כי כבר בלו
ביגון חי ושנותי באנחתה,فشل בעוני פח ועצמי עששו, עד אשרفشل
פה בסבל, רחם עלי, אבי, אב הרחמן, רחם עלי. שומע תפלה, חום וחליל
על שומע עצקה, שומע אונחה שומע אונקה, רחם רחם, האל האל,
הושעה: אל יפל זמי ארצה לפני, אל תמו לשחת נפשי, האלני מדים,
אליהם, אלהי תשועתי. תרגנו לשוני צדקתה, חוסה עלי בבר רחמים, כרב
חסדיה, יקומו נא מעיה וחנינותיך, על עליוב גפש במוני על נרדף במוני,
על מלךך בחטאיהם במוני, על חסר דעה, חסר עצה, במוני, כי לך בלבד
עינינו תלויות לה, לך רעינו צופיות, דלו עני למדרום, עוז נא,
הושעה נא, חום וחליל נא עלי, והושענו, לשוב אלקיך בתשובה שלמה
ובבל שלם, ואובה להיות תמיד עדות פיה, לב טהור ברא לי אלהים ורוח
בכוון חדש בקרבי:

ובכוון יחי רצון מלפני יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדו"ז קשמה
ומחדונה, אשר לפניה אין שם עצמות כלל לעולם, כמו שבתוב, הוד והדר

לפנינו, עז וחדודה במקומו, שטעוני ברחמייך העצומים ותזכני להית
בשמחה פמיך, ממשך נפשות עגומים שמח נפשי האמללה מאד, הצליבה
מאד, הצליבה מאד, העיפה והאמאה והרעה אליה מאד, ספר מפני יגון
ונאחה, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה אשא, תודיעני ארוח חיים, שבע
שמחות את פניך, נעימות בימינך גצת, השיבה לי ששון ישע, ורומ
נדיבת חסמכני, שבunci מטופך ושמח נפשי בישועתך וטהר לבבי לעבדך
באמת, עורה בבודוי, עורה הנבל ובנור, אעריה שחיר, זבונו לכל השרה
מינוי נגינה דקדשה, שהם מכנייעים ומתקנים פגם הברית, כאמור, אברך
את יהוה אשר יעצמי, אף ליליות יסרוני בליותי, לדוד משכיל, אשר נשי
פשע כסוי חטא, בית והון נחלת אבות, ומהנה אשה משכלת: יום
יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: למנאת, אל משחת
לדוד מכם בשליח שאיל, וישמרו את הבית להמתו, אונורה נגינתי
בלילה, עם לבבי אשיה ניחפש רוחי, בייאל תפלו מבלי מלח: אם יש
טעם בריר חלומות, פן מתן לאחרים הוקך וشنוטיך לאקרים: ולא אמר איה
אלקי עשי הנותן זמידות בלילה, שקר הון והבל היפי, אשה יראת יהוה
היא מתהיל: ונאמר, הלויה, הלו אל בקדשו, הלווה ברקיע עוז:
הלווה בגבורותיו, הלווה כרב גבור, הלווה בתקע שופר, הלווה
בנבל ובנור: הלווה בתה ומחול, הלווה במיניהם ועוגב: הלווה בצלצלי
שמע, הלווה בצלצלי תרואה: כל הנשמה תהיל יה, הלויה:

רboneו של עולם, תקע בשופר גדור לתרותנו, ושה נס לקבץ גליותינו
וזרב פזרינו מבין הגוים, וגפו צותינו בסיס מירכתי הארץ: וקbez נדחני יחד
марבע בנפות הארץ לארצנו: וקיים בנו מקרה شبתו, ושב יהוה אליך
את שבותך ורמחה ושב ובקצה מכל העמים, אשר הפיצו יהוה אליך
שמה, אם יהיה נדח בקאה נשדים ממשם יבקצה יהוה אליך ומשם
יאחזה: והביא יהוה אליך אל הארץ אשר ירשו אבותיהם, וירושתת
והיטיבך והרבך מאבותיך: ונאמר, נאום יהוה אליהם, מקבץ נדי
ישראל, עוד אבק עליו לנקיוץ: ונאמר, בונה ירושלים יהוה נדי
ישראל יבגס, ות מהר ותחיש לגאלנו, ותביא לנו את משיח צדקה, ותבנה
את בית קדרנו ותפארתנו, והביאנו לציוון עירך ברקע, ולירושלים בית
מקדש בשמחת עולם, כמו شبתו, יפDOI יהוה ישובון ובאו ציון ברקע,

ושמחת עולם על ראותם, ששון ושמחה ישיגו ונסו גון ואנחתה: ונאמר,
כי בשמחה מצאו ובשלום תובילו הרים וגהבות יפיצו לפניכם רעה,
ובכל עצי נשלה ימ恰ו כף, ונאמר, כי נחם יהוה ציון נחם כל קרבותיה,
ニשם מזכרה פצענו וערבתה בגן יהוה, ששון ושמחה ימצא בה, תודה
וקול זמרה, שמחתו ביהוה וגלו צדיקים, וחרגינו כל ישרי לב:
אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. שמחתו צדיקים ביהוה, והודיע לזכר
קדשו, אמו נצח, סלה ונעד.

(זאת התפילה מצינו באמחת הכתבים והיא מעט הכמות ורב האיות):

רבענו של עולם, עלת העלות וספת כל הסבות. אנת לעלא לעלא מון
כלא. ולית לעילא מינך. דלית מהשבה תפיסא בה כלל. ולך דומיה מהלה
ומרומם על כל ברכה מהלה, אותה אדרש. אותה אבקש שמחתר חתירה.
דרך כבושא מאחד. דרך כל העולמות עד להשמלשות שלי. במקום
שאני עומד. כפי אשר נגלה לך יודע מעЛОמות. בדרך ובציב הנזה פאר
עליך אורח, להזכירני בתשובה שלמה לפניה באמת, כפי רצונך באמת,
כפי רצון מבהיר נבראים, לבלי לחשב במתשבתי שום מחשבת חוץ.
ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך. רק לדבק במחשבות זכות צחות
וקדושים בעבודתך באמת, בהשגתך ובתורתך, כת לבי אל עדותיך ומן
לי לב טהור לעבדך באמת. וממצוות ים תוציאני לאור גדול, חייש כל
מגרה, תשיעת יהוה כהרף עין, לאור באור החיים, כל ימי היום על פני
האדמה: ואופנה לחידש נערוי. הימים שעברו בחשך. להזכירם אל הקדשה.
ותהיה יציאתי מן העולם בביוחתי. בלי חטא, ואופנה לחזור בנים יהוה
ולבקר בהיכלו. כלו אומר כבוח, אמו נצח סלה ונעד: